

การพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรม
ในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา
จังหวัดเชียงใหม่*

Developing an Innovation to Promote Multicultural Society
Learning in the New Normal for Ethnic Students in Vocational
Institutes, Chiang Mai Province

สาวิตรี มูลฝอย, เชษฐภูมิ Wannapaisan และนันทน์ภัส แสงฮอง
Sawitree Moonfey, Chetthapoom Wannapaisan and Nannaphat Saenghong
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Sawitreecookie@cmvc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ 2) สร้างนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed method research) ตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ที่มีที่ตั้งในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 345 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบประเมินวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) ด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา นักศึกษาต้องการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อความเสมอภาคความแตกต่างหลากหลายของวัฒนธรรม 2) ด้านโครงสร้างเวลา นักศึกษาต้องการศึกษาพหุวัฒนธรรมในเวลา 1-3 ชั่วโมง 3) ด้านเนื้อหาของพหุวัฒนธรรม ผู้เรียนต้องการเรียนรู้

*ได้รับบทความ: 6 กันยายน 2565; แก้ไขบทความ: 14 พฤศจิกายน 2565; ตอรับตีพิมพ์: 19 มีนาคม 2566
Received: September 6, 2022; Revised: November 14, 2022; Accepted: March 19, 2023

ความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ 4) ด้านรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้พหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ 5) ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียนต้องการวัดและประเมินผลด้วยแบบประเมินตนเอง

2. นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ คือ บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สังคมพหุวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงใหม่ (<https://muti-ed.com/>) มีคุณภาพรวมทุกด้านในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 87.40

คำสำคัญ: การพัฒนานวัตกรรม; สังคมพหุวัฒนธรรม; นักศึกษาชาติพันธุ์; วิถีความปกติใหม่

Abstract

The objectives of this research were 1) to study necessity and expectations about multicultural society learning in the new normal for ethnic students in vocational institutes, Chiang Mai Province, and 2) to create innovation to promote multicultural society learning in the new normal for ethnic students in vocational institutes, Chiang Mai Province, The sample consisted 1st year vocational certificate students studying at a public vocational school with a location in Chiang Mai Province who were studying in the first semester of the academic year 2022, 345 students. The research instruments were composed of this questionnaire and assessment form. The data were analyzed by mean, standard deviation and percentage.

Study findings were as follows:

1. The results of a study on the necessity and expectations of multicultural education management for ethnic students who were studying in vocational institutes, Chiang Mai Province, found that 1) the aim of the study Students wanted to study multicultural society for equality and diversity of cultures. 2) Time structure Students wanted to study multicultural society in 1-3 hours, 3) on the content of multicultural society. Learners wanted to learn about the diversity of races and ethnicities. 4) The learning style of learning multicultural society in a new normal way Learners wanted to learn in an online format, 5) in terms of measurement and evaluation. Learners wanted to measure and evaluate with a self-assessment form.

2. Innovation to Promote Multicultural Society Learning in the New Normal for Ethnic students in vocational institutes, Chiang Mai Province, online lessons on Multicultural

Society in Chiang Mai (<https://muti-ed.com/>) was of good quality in all aspects accounted for 87.40 percent.

Keywords: Developing Innovation; Multicultural Society; Ethnic Students; New Normal

1. บทนำ

สังคมในปัจจุบันกำลังเผชิญปัญหาโรคระบาดโควิด-19 ที่ทำให้เกิดการดำเนินวิถีความปกติใหม่ (New Normal) ทำให้วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนไป เช่น การเว้นระยะห่าง การสวมหน้ากากอนามัย การประเมินสถานการณ์การศึกษาที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของโควิด-19 ซึ่งนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม รวมไปถึงผลกระทบต่อระบบการศึกษา ตั้งแต่การปรับรูปแบบการเรียนออนไลน์ที่ทำให้เด็กหลายคนต้องออกจากโรงเรียนเกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น แม้จะมีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทดแทน แต่ก็ไม่ได้ประสิทธิภาพเทียบเท่าการเรียนในห้องเรียน ทั้งในแง่ของการขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือบางรายวิชาที่ต้องเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติเป็นหลัก โดยเฉพาะความไม่พร้อมด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทำให้เด็กส่วนหนึ่งไม่สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ หรือการเกิดขึ้นของโควิด-19 จะเป็นสัญญาณสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการปรับตัวและนำมาซึ่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา รูปแบบใหม่ ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ทั่วโลก (ภูมิทัศน์ฯ ทองเลี่ยมนาค, 2564, หน้า 69-83) ภายใต้อสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของไวรัส

โควิด-19 ในประเทศไทย นักศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนรูปแบบของการเรียนรู้สู่การเรียนผ่านระบบออนไลน์ ทดแทนระบบการเรียนรู้อย่างแบบมากขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดการเรียนต้องหยุดชะงักลง ช่องทางการเรียนรู้แบบใหม่ ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Online นั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วผู้สอนผู้เรียนสถานศึกษาต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วนผู้พัฒนาระบบทางด้านสารสนเทศเร่งพัฒนาเครื่องมือที่จะมาช่วยในการจัดการศึกษาและการประชุมทางไกลที่มีการดำเนินการอยู่บ้างแล้วแต่มาถึงยุคโควิด 19 การสอนทางไกลการประชุมทางไกลยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากจึงเกิดเครื่องมือที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนการประชุมทางไกลเกิดขึ้นมากมายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

จังหวัดเชียงใหม่เป็นนครแห่งวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองและมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 726 ปี มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา เศรษฐกิจ สังคมที่มีความแตกต่างหลากหลายรวมทั้งมีความหลากหลายของชาติพันธุ์ชนเผ่าที่มีวัฒนธรรมโดดเด่นและหลากหลายถึง 10 ชนเผ่า ได้แก่ กะเหรี่ยง ลahu ม้ง ลีซู อาข่า จีนฮ่อ ปะหล่อง ลัวะ เมี่ยน และคะฉิ่น อาศัยอยู่ 986 หมู่บ้านทั่วจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนประชากรรวม 269,182 คน (ที่มา: ทำเนียบชุมชนบนพื้นที่สูง 20 จังหวัดในประเทศไทย พ.ศ. 2559 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวง

การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) จากจำนวนนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น แต่กลับพบว่านักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์มีปัญหาในเรื่องการปรับตัว และการใช้ภาษา (จุไรพร จิตพิทักษ์, 2553)

ทั้งนี้สำหรับปัญหาการปรับตัวเป็นปัญหาใหญ่มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ ความรู้สึกแปลกแยกและการขาดความมั่นใจในวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งสาเหตุสำคัญดังกล่าวส่งผลให้คุณภาพในการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ความกล้าในการแสดงความคิดเห็น และการตอบคำถาม การเก็บตัว ความไม่กล้าที่จะสื่อสารต่อผู้สอน และเพื่อน ไม่กล้าแสดงออก เป็นต้น (จากการสนทนากลุ่มกับนักศึกษาชาติพันธุ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ สิงหาคม 2564) การศึกษาวิชาสังคมศึกษามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจสังคม เพื่อความเสมอภาค นำไปสู่การศึกษาที่มีมาตรฐานบนพื้นฐานความแตกต่าง เช่น เพศ ชนชั้นทางสังคม ชาติพันธุ์ เชื้อชาติ และวัฒนธรรม เน้นการศึกษาทำความเข้าใจในความหลากหลาย และความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ต่างๆ เพื่อให้ได้ความรู้และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข ภายใต้ความหลากหลาย หรือความแตกต่างทางภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ศาสนา และวิถีชีวิตบนพื้นฐานของการยอมรับสิทธิเสรีภาพ บทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนในสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยปราศจากอคติหรือความลำเอียงทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ผิวพรรณ

วรรณะหรือเผ่าพันธุ์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์เป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลที่ว่าเป็นกลุ่มวิชาที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข ตลอดจนสามารถนำเอาความรู้ความเข้าใจนั้นไปปรับใช้ให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สมดุลและยั่งยืน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีทักษะหลายๆ ด้าน ทั้งทักษะทางสังคม ทักษะทางการคิด ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้พลเมืองดีของสังคมตั้งแต่ระดับครอบครัวไปจนถึงพลโลก ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่ในปัจจุบันเรียนกว่า สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา จึงต้องเป็นวิธีการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างเสริมเติมเต็มประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญา ความรู้ ความคิด และความสามารถต่างๆ อย่างเต็มที่ ตลอดจนต้องจัดให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ของตนเอง (เชษฐภูมิ วรรณไพศาล, 2558)

ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในสังคมที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรมนั้นจำเป็นต้องมีนวัตกรรม (Innovation) เข้ามาช่วยพัฒนา นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ โดยนวัตกรรมอาจเป็นสิ่งที่ เป็นความคิด หรือสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ ซึ่งมีความสร้างสรรค์และประโยชน์ อาจเป็นสิ่งที่ใหม่ หรือเกิดจากการพัฒนา ปรับปรุง สิ่งเก่าที่มีอยู่เดิม ที่อาจเป็นปัญหาหรือไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคมให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ซึ่งนวัตกรรมทางการศึกษา

แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ นวัตกรรมการเรียนการสอน ประเภทสื่อการเรียนการสอน และนวัตกรรมการเรียนการสอนประเภทเทคนิควิธีการเรียนการสอน (ทิตนา เขมมณี, 2545) นวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการสอนในระดับอาชีวศึกษา นวัตกรรมการเรียนรู้อาจส่งผลสำคัญต่อผู้เรียน อาชีวศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ได้กำหนดโครงสร้างของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ให้ผู้เรียนเรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับทศวรรษวรรษทั้งสี่ อย่างไรก็ตาม จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นชาติพันธุ์ เชื้อชาติ เพศ ภาษา รวมไปถึงสภาพภูมิศาสตร์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

2. เพื่อสร้างนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed method research) โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ที่มีที่ตั้งในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 9 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคสารภี วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง วิทยาลัยการอาชีพจอมทอง วิทยาลัยการอาชีพฝาง วิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่ และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ จำนวน 2,422 คน ได้ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sample) จากนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษา คำนวณหาขนาดของตัวอย่างจากตารางยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อน 5 จำนวน 345 คน

เครื่องมือการวิจัย คือแบบสอบถามความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่โดยผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการค้นคว้าหาข้อมูลอย่างเป็นระบบ (Systematic review) แล้วกำหนดประเด็นและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม โดยศึกษาจากหนังสือ ตำรา เอกสาร งานวิจัย บทความ วารสาร รวมไปถึงข้อมูลที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัย ได้หาความความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล คือการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงซึ่งเป็นตัวอย่าง โดยมีการชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยตามเอกสารชี้แจง ผู้เข้าร่วมการวิจัย และให้ผู้เข้าร่วมวิจัยลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย โดยได้รับการบอกกล่าวในการตอบแบบสอบถามความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดเชียงใหม่ จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 345 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 สร้างนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคม

พหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

เครื่องมือการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพการออกแบบนวัตกรรมเรื่อง นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาการออกแบบนวัตกรรม โดยศึกษาจากหนังสือ ตำรา เอกสาร งานวิจัย บทความ วารสาร รวมไปถึงข้อมูลที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตจากนั้นนำผลการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มาเป็นข้อมูลในการจัดทำนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ฯ ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาประเมินคุณภาพการออกแบบนวัตกรรมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ด้วยการวิเคราะห์ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ 2) นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย การพัฒนานวัตกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. ผลการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) ด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา นักศึกษาต้องการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อความเสมอภาค/ความแตกต่างหลากหลายของวัฒนธรรมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.04$) 2) ด้านโครงสร้างเวลา นักศึกษาต้องการศึกษาพหุวัฒนธรรมในเวลา 1-3 ชั่วโมงมากที่สุด ($\bar{x} = 3.51$) 3) ด้านเนื้อหาของพหุวัฒนธรรม

ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์มากที่สุด ($\bar{x} = 4.02$) ด้านรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้พหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์มากที่สุด ($\bar{x} = 4.14$) และด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียนต้องการวัดและประเมินผลด้วยแบบประเมินตนเองมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$)

2. ผลการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ คือ บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สังคมพหุวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงใหม่ (<https://muti-ed.com/>) และมีคุณภาพการออกแบบนวัตกรรมดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	แปลผล
ด้านเนื้อหา	4.33	0.64	86.55	ดี
ด้านกราฟิกและการออกแบบ	4.51	0.66	90.29	ดีมาก
ด้านแบบฝึกหัด	4.10	0.57	82.00	ดี
รวมทุกด้าน	4.37	0.65	87.40	ดี

จากตารางที่ 1 พบว่า นวัตกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์อาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มีคุณภาพด้านเนื้อหาในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 86.55 ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.64) ด้านกราฟิก

และการออกแบบมีคุณภาพในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 90.29 ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.66) ด้านแบบฝึกหัดในระดับดี 82.00 ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.57) และรวมทุกด้านในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 87.40 ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.65)

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา นักศึกษาต้องการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อความเสมอภาค ความแตกต่างหลากหลายของวัฒนธรรมในมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.88 ทั้งนี้อาจจะเกี่ยวกับแนวคิดในสังคมไทยเรื่องประชาธิปไตย ที่เน้นความเสมอภาค ประกอบกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีการรวมกลุ่มทำให้เข้าใจเห็นถึงคุณค่าของความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากขึ้นเอง

2. ด้านโครงสร้างเวลา นักศึกษาต้องการศึกษาพหุวัฒนธรรมในเวลา 1-3 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.11 อาจจะเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะคุ้นชินกับการเรียนการสอนในสถานศึกษาเพราะนักศึกษาอาชีวศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่ต่อเนื่องกันไม่เกิน 3 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิติยามณีวงศ์ (2564, หน้า 161-173) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ แอปพลิเคชันไลน์ ในช่วงวิกฤต COVID-19 พบว่า เวลาที่เหมาะสมต่อการเรียนอยู่ที่ 1.30 ชั่วโมง ซึ่งอยู่ในช่วงเวลา 1-3 ชั่วโมงนั่นเอง

3. ด้านเนื้อหาของพหุวัฒนธรรม ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.44 อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่ใน

จังหวัดเชียงใหม่ที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติชาติพันธุ์มาก สอดคล้องกับพระมหามงคกานต์ ฐิตธมโม และอาภรณ์รัตน์ เลิศไผ่รอด (2563, หน้า 316-324) ที่ได้ศึกษาการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย กรณีศึกษาสังคมพหุวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีความแตกต่างทั้งด้านเชื้อชาติชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา เป็นต้น

4. ด้านรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้พหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.86 สอดคล้องการจัดการสอนในรูปแบบออนไลน์ในวิถีความปกติใหม่เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับความคิดเห็นกับนักวิชาการหลายท่าน เช่น กาญจนา บุญภักดี (2563, หน้า 346-356); พิชราภรณ์ ดวงชื่น (2563, หน้า 783-795); ธนะวัฒน์ วรรณประภา (2560, หน้า 7-20); วิทยา วาโย (2563, หน้า 285-298) เป็นต้น

5. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนต้องการวัดและประเมินผลด้วยแบบประเมินตนเองมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินเพื่ออำนาจการเรียนรู้ของวิจารณ์ พานิช ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน สอดคล้องกับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผลการสร้างนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ คือ บทเรียนออนไลน์ เรื่อง สังคมพหุ

วัฒนธรรมในจังหวัดเชียงใหม่ (<https://muti-ed.com/>) มีคุณภาพด้านเนื้อหาในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 86.55 ด้านกราฟิกและการออกแบบ มีคุณภาพในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 90.29 ด้านแบบฝึกหัดในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 82.00 และรวมทุกด้านในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 87.40 อาจเป็นเพราะการสร้างนวัตกรรมฯ มีการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ผู้วิจัยได้ออกแบบนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้พัฒนานวัตกรรมฯ ตามขั้นตอนของ ADDIE Model ของ Roderic and Sims ที่ได้เสนอขั้นตอนไว้ 5 ขั้นตอน คือการวิเคราะห์ (Analysis: A) การออกแบบ (Design: D) การพัฒนา (Development: D) การทดลองใช้ (Implementation: I) และการประเมินผล (Evaluation: E) และสอดคล้องกับชรินทร์ มั่งคั่ง (2560) ที่ได้เสนอนวัตกรรมการออกแบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิง (e-Learning Instruction System) หมายถึง การใช้ทรัพยากรต่างๆ ในระบบอินเทอร์เน็ตมาออกแบบและจัดระบบเพื่อสร้างระบบการเรียนการสอน ซึ่งเนื้อหาของบทเรียนประกอบไปด้วยข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีทัศน์ และมัลติมีเดียอื่นๆ โดยผู้เรียนผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนสามารถติดต่อปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้เช่นเดียวกับการเรียนในชั้นปกติ โดยอาศัยเครื่องมือติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยสามารถเรียนได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ นอกจากนี้ยังได้ผสานแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุ

วัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาเข้าไปในแต่ละขั้นตอนเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมนั่นเอง

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรม ควรมีการบรรจุลงไปเป็นหลักสูตรการเรียนอาชีวศึกษาทุกระดับ รวมทั้งมีการสนับสนุนความเป็นท้องถิ่นที่มีความแตกต่างหลากหลายอีกด้วย

1.2 ควรมีการสร้างแหล่งเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมระดับอำเภอ จังหวัด ประเทศ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมที่กว้างขวาง พร้อมทั้งสนับสนุนทั้งบุคลากร เงินทุน และการสนับสนุนงานวิจัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีเนื้อหาสังคมพหุวัฒนธรรมที่บูรณาการกับสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความหลากหลาย หรือสอดคล้องกับความหลากหลายของผู้เรียนชาติพันธุ์

2.2 ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้เรียนชาติพันธุ์ก่อนการสร้างนวัตกรรมเสมอ เพื่อให้สามารถสร้างนวัตกรรมได้สอดคล้องกับความต้องการ

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

ความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบัน

อาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยด้าน
จุดมุ่งหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อความ
เสมอภาค/ความแตกต่างหลากหลายของ
วัฒนธรรม ด้านโครงสร้างเวลาศึกษาพหุวัฒนธรรม
ในเวลา 1-3 ชั่วโมง ด้านเนื้อหาของพหุวัฒนธรรม

เน้นความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ
ชาติพันธุ์ด้านรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้พหุ
วัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่ผู้เรียนต้องการ
เรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ และด้านการวัดและ
ประเมินผล ด้วยแบบประเมินตนเอง

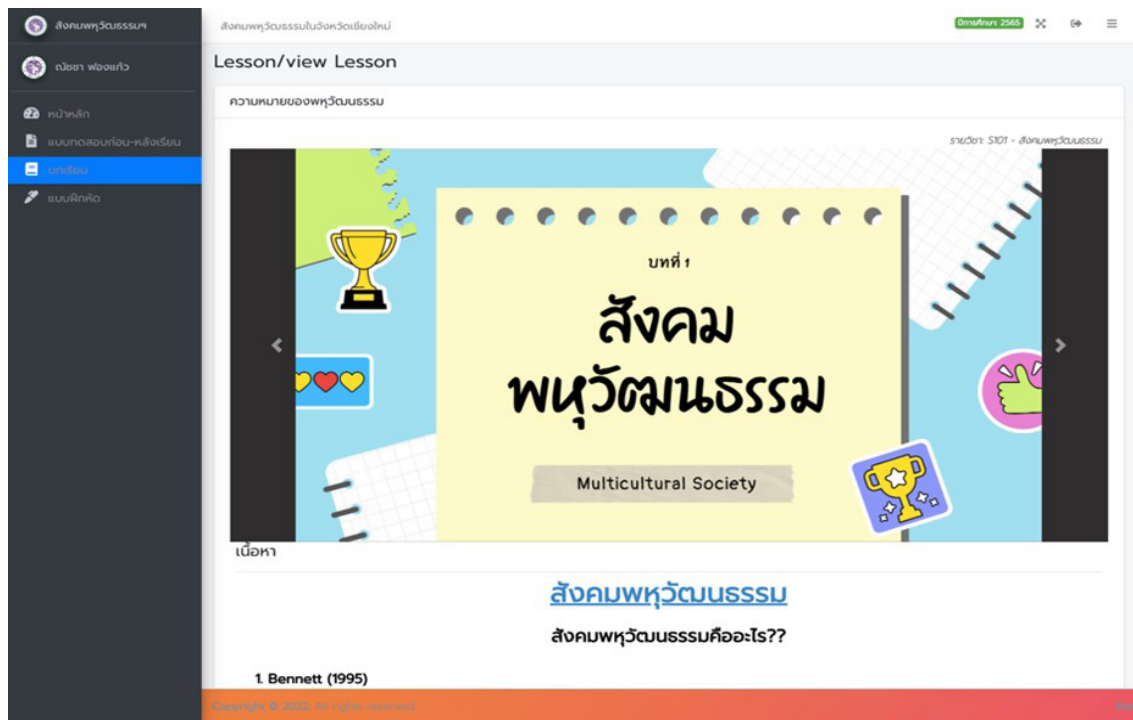
ภาพที่ 1 ภาพความต้องการในการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุ
วัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่สำหรับนักศึกษา
ชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ที่สอดคล้องกับความต้องการของตัวอย่างมี
คุณภาพ และใช้งานได้สะดวกสาย ดังภาพตัวอย่าง
ที่ 2

ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 3 ภาพตัวอย่างบทเรียนในนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรมในวิถีความปกติใหม่สำหรับนักศึกษาชาติพันธุ์ในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา บุญภักดี. (2563). การจัดการเรียนรู้อยู่ยุค New Normal. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 19(2), 346-356.
- จุไรพร จิตพิทักษ์. (2553). *ชีวิตวัยรุ่นปลาเกะอยู่ในสังคมสมัยใหม่*. เข้าถึงได้จาก <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:49852>
- ชรินทร์ มั่งคั่ง. (2560). *อุดมคติวิทยา หลักสูตรสังคมศึกษาเพื่อปวงชน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชษฐภูมิ วรรณไพศาล. (2558). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมศึกษา สำหรับนิสิตนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ในสถาบันอุดมศึกษาภาคเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนะวัฒน์ วรรณประภา. (2560). สื่อสังคมออนไลน์กับการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(1), 7-20.
- นิตยา มณีวงศ์. (2564). ศึกษาพฤติกรรมการและปัจจัยความสำเร็จในการเรียนออนไลน์. *ครุศาสตร์สาร*, 15(1), 161-173.
- พระมหามงคลกานต์ ชูธรรมโม และอาภรณ์รัตน์ เลิศไพบรود. (2563). การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย กรณีศึกษา สังคมพหุวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 5(3), 316-324.
- พัชราภรณ์ ดวงชื่น. (2563). การบริหารจัดการศึกษา รับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19. *วารสารศิลปการจัดการ*, 4(3), 783-795.
- ภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมนาค. (2564). ความปกติใหม่ทางการศึกษากับความเหลื่อมล้ำที่มากยิ่งขึ้น. *วารสารวิชาการรัตนบุศย์*, 3(2), 69-83.
- วิทยา วาโย. (2563). การเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19: แนวคิดและการประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอน. *วารสารศูนย์อนามัยที่ 9*, 14(34), 285-298.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd Ed). New York: Harper and Row Publications.